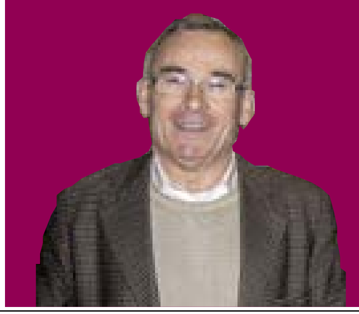
Sants i barris veïns
4.000 exemplars
distribució gratuïta

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

Abril de 2013 | núm. 170

Can Batlló segueix creixent

El 23 de març es va començar a tirar el mur de Can Batlló per obrir nous projectes. Víctor Obregón

■ **Abdul Azrahed; Hernán Córdova i Mercè Esteban**

Mentre el Bloc 11 de Can Batlló acull una activitat imparable i una gran diversitat d'iniciatives de tot tipus, de forma autogestionària i assembleària, el veïnat treballa en pels rojectes per les altres naus.

El setembre de 2012 es decidí reprendre les demandes de la Plataforma, centrades en l'exigència de la posada en marxa definitiva de la intervenció sobre la totalitat del recinte.

Durant el mes de març ha començat un nou "tic-tac" que té com a meta l'obertura del recinte envers el barri, procés que va començar el darrer 23 de març, amb l'inici de l'enderrocament del mur de la Plaça de la Pelleria.

Pàgines 6/ 7/ 8

El CSA Can Vies es troba en perill de ser desallotjat

■ **CSA Can Vies**

En qualsevol moment la propietat de l'edifici on es troba el CSA Can Vies, TMB, podria demanar el desallotjament d'aquest espai okupat des de fa 16 anys.

Legalment s'han esgotat les vies de defensa de l'espai, ja que l'Audiència Provincial de Barcelona no ha deixat posar el recurs a la sentència que instava a abandonar-lo.

Al risc de desallotjament s'hi suma l'ofec de les activitats que es duen a terme al centre social, a través d'amenaça de precinte per part del districte per no tenir les llicències corresponents.

Per això, des del CSA Can Vies s'està treballant, d'una banda, per visibilitzar el suport del barri al projecte i, de l'altra, per denunciar l'amenaça de precinte, junt amb altres espais del barri i de la ciutat que es troben amb la mateixa pressió.

Per això, han convocat una cercavila el 20 d'abril que sortirà de carretera de Sants amb Badal, a les 12h, amb dinar popular, amb el que es vol reivindicar un barri lliure i autogestionat.

Pàgina 2 / 11

Actualitat: Sanitat per a tots i totes

El veïnat surt al carrer en defensa del CAP de Carreras Candi

■ **Gemma Parera, Badal**

La lluita veïnal està donant els seus fruïts i, de moment, ha quedat paralitzat el tancament del CAP Carreras Candi.

Centenars de veïns es van manifestar en contra del tancament d'aquest centre el passat 19 de març, i van mostrar la seva indignació a l'Audiència Pública del Districte que va tenir lloc aquell dia.

No accepten el tancament d'aquest centre de salut mentre no n'hi hagi un de nou construït a prop, ja que asseguren que moltes persones tenen dificultats per desplaçar-se. Creuen que la Generalitat i l'Ajuntament utilitzen com a excusa les deficiències del local per tancar el centre en un moment de retallades en els serveis públics.

Pàgina 5

Les veïnes es manifesten contra el tancament del CAP. Jes Orquadi

EDITORIAL

Teniu a les mans la nova Burxa

■ La Burxa, Sants

Fa mesos que us portem anunciant el que avui ja és una realitat, teniu la nova Burxa entre les mans.

Per repensar la nova imatge i contingut de la publicació, que surt a la llum el mes del quinzè aniversari, ens vam desplaçar tot un cap de setmana a Can Pascual, una masia autogestionada situada enmig del Parc de Collserola. Envoltades d'un entorn ideal i ben acompanyades per les habitants de la casa, vam barrinar tot el cap de setmana. Satisfetes pel resultat, ho vam celebrar amb una bona calçotada, per a moltes la primera de la temporada.

Us n'adonareu quan fullegeu aquest número 170 que hem canviat algunes seccions i continguts. Continuarem tenint informació d'actualitat, però amb la intenció de tractar-la amb més profunditat, perquè per les notícies d'última hora o les que perden el sentit si es publiquen al cap d'un mes, ja disposem de la web.

Estem especialment orgulloses de la nova secció "Burxant", que està subdividida en "Soca-rel", "Alternatives" i "Panoràmica". En aquestes tres pàgines tractarem un tema d'actualitat al nostre barri a fons, així com les alternatives al capitalisme que s'hi plantegen, tot fent una ullada al panorama general.

Les manifestacions artístiques de Sants també prendran més rellevància en la secció "Barri Creatiu", hereva del "Parèntesi". També incorporem una agenda amb les propostes i activitats més engrescadores, que es veurà ampliada a la web, amb l'objectiu d'aglutinar els nombrosos actes que es celebren en el nostre barri.

La contraportada seguirà sent per "L'entrevista", però amb un important, i creiem que necessari, gir temàtic. En l'última pàgina entrevistarem a persones que ens mostrin la cara més humana de la crisi, les alternatives al barri, veïnes i veïns amb els que ens creuem diàriament pel carrer, nosaltres mateixes.

Nova etapa

Han estat uns dies d'intensa activitat en els que l'equip burxaire ha fet pinya per tirar endavant aquest nou projecte: hereu de La Burxa que ja fa 15 anys que coneixem, però que no ha tingut por a innovar i fer-se lloc entre les noves tendències.

Tot això emmarcat en una maqueta més visual i moderna, que ens ha dissenyat un amic alemany que va romandré un any vivint per Sants, l'Elfi, que a més de fer tota aquesta feinada, ens va visitar expressament a Barcelona per explicar-nos personalment el nou disseny.

Així que ja podem afirmar que hem parit la nova Burxa després de dos mesos d'aturar les rotatives, però amb molta feina de formigueta al darrera. La web també està ja operativa, us animem a visitar-la!

Durant el mes de maig celebrarem el nostre quinzè aniversari conjuntament amb el de Can Vies, així que esperem que el vingueu a celebrar amb nosaltres.

Gràcies per haver-nos esperat durant aquests dos mesos de gestació. Esperem que gaudiu d'aquesta nova etapa que encetem amb força, motivació i amb la punta del llapis ben afilada per seguir burxant.

Micro Obert

Tan de bo fos només opi

■ Marc Rude, Sants

En aquestes breus línies intentaré argumentar que la religió és falsa i sovint perjudicial; si vostè pensa que això pot desmuntar la seva fe en els contes de fades que li van fer creure a la infància i prefereix continuar-se autoenganyant, si us plau, giri full. La religiositat és un fenòmen sociològic que ha aparegut, de manera gairebé automàtica, a les col·lectivitats humanes des de l'època de les cavernes. Algunes de les seves funcions, explicar els fenòmens naturals d'origen —inicialment— desconegut (per què plou? Són els angelets que fan pipí), alleujar la por de la mort i proporcionar seguretat davant els perills a través d'una suposada protecció sobrenatural. La fantasia de la nostra espècie ha quedat palesa amb la invenció de mites i llegendes riques i variades. La concepció divina i la resurrecció de Jesús de Natzaret, el poder del tòtem del Cocodril Sagrat, Zeus llançant llampecs des de l'Olimp, l'horòscop o els follets màgics del bosc. A vegades, trobem la necessitat de posar-nos unes ulleres psicodèliques per maquillar la dura i avorrida realitat de l'existència: és un insitint més vell que el cagar.

Però allò realment perillós de la religió és la voluntat de control social. La creença compartida aporta cohesió i uniformitat grupal, que, com sabem, solen construir-se en oposició a l'altre, amenaça que potser caldrà eliminar: l'infidel (enemic exterior) i l'heretge (enemic intern). D'altra banda, l'organització del culte acostuma a instaurar castes sacerdotals privilegiades que acaben prenent com a objectiu la conservació i increment d'aquestes prebendes, de bracet amb la resta de classes dirigents. L'estatus, no obstant, continua reposant sobre mites

irracionals prou absurds que serien fàcilment qüestionables per qualsevol persona amb dos dits de front.

Els clergues imposen així la idea obligatòria, el dogma. En mantenen la vigència a través de l'adoctrinament des de la infància, el control quotidià dels adeptes —veiem la perversa institució del confessionari— i repressió de la dissidència, més o menys sanguinària. És una dictadura que s'sxtén a totes les facetes de la vida, igual que passa a qualsevol secta —recordem que la diferència entre secta i religió no és altre que el nombre de seguidors— o règim totalitari estil Corea del Nord. De fet, la mateixa idea de Déu és la màxima expressió del Gran Germà de George Orwell. Ésser omnipresent i omnipotent, vigila a tothora els teus actes i pensaments; té la facultat de castigar-te ja no amb el *gulag*, sinó amb la tortura eterna a les marmites de l'infern. Els sentiments de culpa que genera aquesta cruel forma de terrorisme psicològic poden ser atenuats, a la vegada, pel sacerdot: ell té el virus i té la vacuna. Però tranquil, ningú t'observa mentre et toques entre les cuixes —si ho fés, l'haurien de tancar entre reixes, marrano!— Que sí, comprenc que hi ha mossens de barri que són bona gent i el missatge d'altruïsme de Jesús de Natzaret té aspectes positius, però si parlem d'un sever patriarca barbut de veu atronadora que reposa en un núvol, no podré fer més que riure pel surrealisme de la broma i plorar pel mal que va fer el sistema "educatiu" franquista.

L'Altaveu – CSA Can Vies

Can Vies en greu perill de ser desallotjat

Després de 16 anys de feina, integració i vida al barris de Sants, el CSA Can Vies es troba en una situació de màxim perill per la seva continuïtat. L'Audiència Provincial de Barcelona no ha deixat posar el recurs a la sentència que ens instava a abandonar l'espai. Això suposa que estem a les mans de la propietat del edifici, TMB, que podria demanar el desallotjament en qualsevol moment, sense possibilitat de defensa legal.

Denunciem que la justícia sempre està a favor d'aquells que més tenen. Ens impossibilita presentar recurs al tribunal suprem. Mai hem cregut en la seva justícia que perpetua un sistema de lleis creat per mantenir a la major part de la població sota la dominació dels poderosos. Aquest cas ens reafirma per denunciar el sistema judicial, que prefereix els espais abandonats, morts i al servei dels especuladors, abans que plens de vida i alternatives.

Vista la precarietat total en què es troba el centre social, seguirem treballant per demostrar que hi ha maneres alternatives de viure, relacionar-se, gaudir, treballar, etc. No pensem abandonar l'espai, el barri de Sants és Can Vies i Can Vies és Sants. Juntes colze a colze seguirem defensant-lo. No ens deixarem desallotjar.

Demanem a totes aquelles persones que s'hi vulguis solidaritzar i evitar el desallotjament que pengin la banderola groga de suport al balcó o finestra per visibilitar el suport popular i veïnal. Si encara no teniu banderola la podeu recollir a Can Vies, La Ciutat Invisible, la teteria Malea, el bar de Can Batlló i al Koitton Cub.

★ www.canvies.barrisants.org

CARTES

Legítima defensa

Assetjament, intimidació, coacció i fins i tot, afinitats i relació amb el món etarra, han estat algunes de les qualificacions que els sectors més conservadors han dirigit a la pràctica de l'"escrache"o escarni de la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca): l'acció ciutadana, pacífica i no violenta, d'assenyalar públicament els càrrecs públics, en aquest cas, contraris a l'aprovació de la ILP en defensa de la dació en pagament.

Però malgrat les dures crítiques, l'"escrache" no és nou. Als anys 90, Argentina perseguia al carrer, a casa o a la feina, els torturadors del règim de Videla. Encara abans, durant la Guerra Freda, el moviment pacifista holandès va aconseguir frenar la instal·lació d'armes de llarg abast en territori nacional pressionant dia i nit els diputats a les portes de casa seva.

Aquests casos, i tants d'altres, són formes de desobediència civil activa que ens recorden que gaudir de drets implica, inevitablement, el conflicte contra el poder, ja sigui públic o privat. Potser hi ha persones o col·lectius (en el nostre cas, la banca i les grans fortunes) que disposen de privilegis i no necessiten recórrer a aquesta lluita. Però per a la immensa majoria de la ciutadania, reivindicar els nostres drets de manera activa, diària i quotidiana, és la nostra legítima defensa per una vida digna, per no retrocedir en els drets ja reconeguts i per viure en societats més participatives i més democràtiques.

Carme Ferrer Vilardell

Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Façana de la Lleialtat Santsenca — Jes Orquadi

El nou espai vol celebrar la seva nova etapa al carrer

La Lleialtat avança en la seva rehabilitació

El calendari per recuperar l'antiga cooperativa continua imparable.

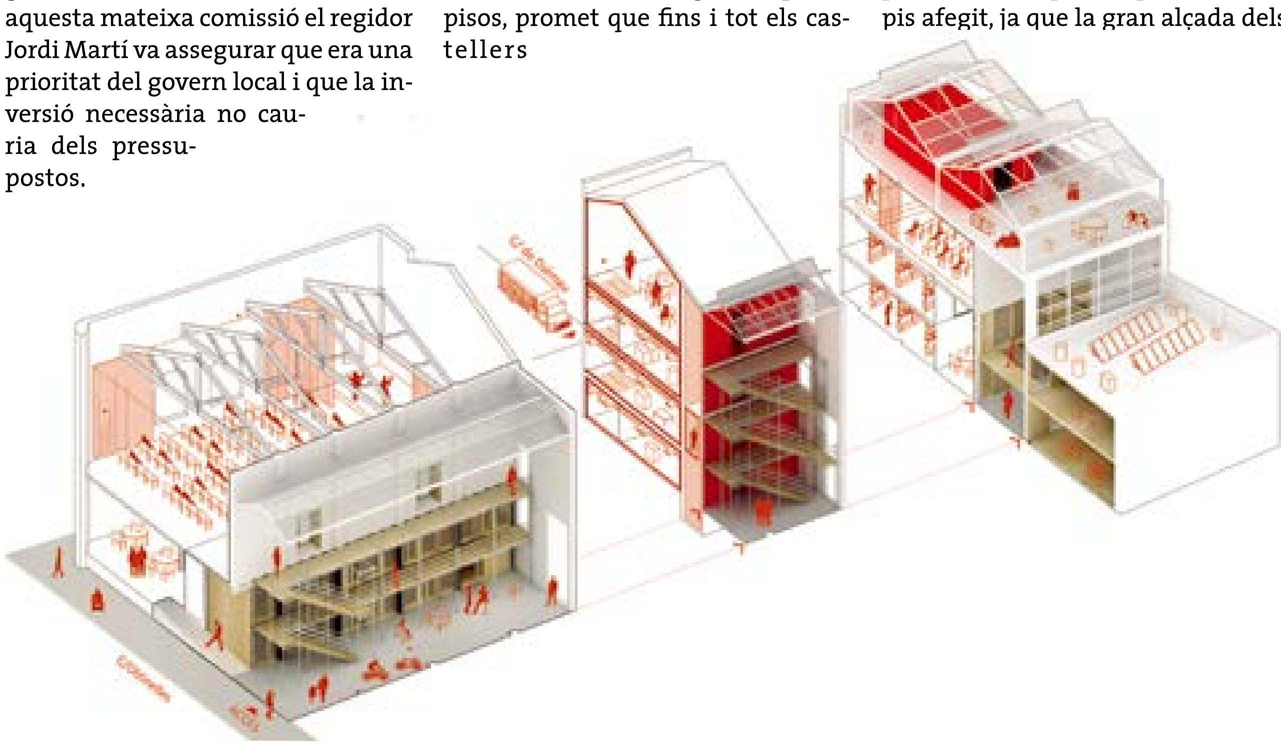
■ **Carles Baiges, Sants**

H Arquitectes, l'equip guanyador del concurs per la rehabilitació que es va fer pública a la tardor, va presentar el projecte definitiu en un acte el 8 de febrer al Centre Social i posteriorment a la Comissió de Seguiment a la seu del districte. En aquesta mateixa comissió el regidor Jordi Martí va assegurar que era una prioritat del govern local i que la inversió necessària no cauria dels pressupostos, encara que altres partits l'havien posada en dubte.

La reforma de l'edifici destaca per la creació d'un gran atri pel qual accedirem des del carrer i que conduirà als diferents espais de l'equipament, de manera que encara que no s'hi hagi estat abans serà molt fàcil orientar-s'hi. Aquest vestíbul estarà il·luminat per la coberta com un hivernacle, de manera que a l'hivern requereixi menys calefacció i a l'estiu es podrà obrir per funcionar com un pati. L'alçada del lloc, similar a un edifici d'habitatges de quatre pisos, promet que fins i tot els castellers hi puguin assajar els dies de pluja o s'atreveixin a fer alguna exhibició.

Només entrar, on antigament hi havia la botiga de la cooperativa de consum, trobarem un ampli bar de 150 metres quadrats lliures que està concebut com espai de trobada i preparat per fer-hi exposicions i actes. Al final de la planta baixa hi haurà dos bucs d'assaig i un magatzem. Aquesta sala és la més somiada per entitats com els Diables, que encara avui veuen com han de guardar les seves bèsties en cases particulars. Al primer pis (de fet un pis afegit, ja que la gran alçada dels pisos de l'edifici original ha permès guanyar metres amb altells en algunes parts) trobem una zona de despatx per les entitats amb personal i per la gestió del mateix equipament, el centre de documentació i sales de reunions. L'espai per trobar-se les entitats és una de les mancances que es fan més evidents cada dia amb grups trobant-se al Centre Social de Sants, el Bloc Onze de Can Batlló, o el Casal Independentista, entre d'altres. Al pis superior, la veradera planta primera de l'antiga cooperativa, on hi havia l'espai social o la pista del ball del Bahia, hi trobem la gran sala que allotjarà tot tipus d'esdeveniments, a més d'un espai per a joves i infants amb accés a una terrassa protegida. Els "lleials" més petits també tindran dues sales més al pis superior. Aquests espais fa temps que s'esperen pels diversos caus i esplais, així com els grups de criança compartida, que els darrers anys han perdut els espais propies o els veuen perillar, mentre al barri segueix sense tenir un espai jove.

Tot el projecte segueix la idea del pla d'usos original: un equipament col·lectiu, sense espais privatius, és a dir, sense "despatxets" ni sales tancades amb clau per a l'ús exclusiu d'una sola entitat. Això hauria de permetre un ús extensiu (al llarg de totes les hores del dia) i intensiu (tots els seus espais) que justifiqui la inversió que requerirà l'obertura: al voltant de 4 milions d'euros.

Proposta d'organització de l'espai guanyadora del concurs

Mostra estiuenca de les activitats que allotjarà la Lleialtat

D'altra banda la Plataforma vol recuperar la presència al carrer per aconseguir la implicar de més persones i entitats en el projecte . Cada dia que passa s'està més a prop de l'obertura del nou equipament, i la Plataforma vol assegurar que l'activitat estigui en ple rendiment des del primer dia i que la gestió es faci des de les entitats.

És per això que s'està programant una jornada festiva i reivindicativa que, tot i no estar encara confirmat, es preveu el primer cap de setmana de juny a Can Batlló.

S'espera que aquesta jornada sigui reflex de l'activitat que allotjarà l'edifici del carrer Olzinelles i que mostri els tres principals eixos del projecte: l'eix veïnal, el cooperatiu i el de cultura popular. Per aquesta raó es preveu una jornada amb activitats obertes i diverses durant tot el dia, des d'un vermut amenitzat amb una actuació musical, un dinar popular, xerrades i activitats pels més joves.

L'agenda del dia segueix oberta i la Plataforma demana a les entitats que portin aquelles activitats que somien realitzar en un futur a l'interior de La Lleialtat Santsenca.

★ www.lleialtat.cat

Els ateneus llibertaris

Sempre que hem pogut i ens han deixat, hem generat un teixit associatiu fort que cobria un ampli ventall de necessitats, ja sigui relacionar-nos de tu a tu, poder viure millor i d'una forma més sana, organitzar l'oci entre veïnes, promoure la cultura que ens uneix, etc.

L'estat es va adonar que tot aquest teixit associatiu era profundament perillós, perquè s'escapava al seu control. Els barris amb més costum associatiu són els barris obrers, els que més fermament s'oposaven a les lleis i els decrets amb els quals uns pocs poderosos volien i volen manar a la resta.

El que abans eren ateneus populars autogestionats per les veïnes, es convertirien en centres cívics, totalment dependents de les institucions de l'estat, de les seves normes i restriccions, de subvencions i condicions, i fan pensar que fora d'aquests no té sentit ni es necessari fer res.

En aquest panorama, els ateneus llibertaris que formaven i formen part del teixit associatiu, han de ser i són eines d'agitació política i emancipació cultural. Són generadors d'una cultura pròpia, d'aquells que compartim les mateixes condicions, cap tret cultural ens uneix més que la nostra condició com a oprimides.

Per acabar, han de ser referents en les lluites que es donin tant a nivell local com global, ja que al cap i a la fi, el que volem és la transformació social en base a uns principis, com són la igualtat i la solidaritat des de una perspectiva anticapitalista i antiautoritària.

L'Ateneu Llibertari del Poble Sec celebra el 35è aniversari

En el desenvolupament de l'aniversari, amb la presència d'alguns dels "pioners", es va recordar les etapes diverses per les que ha passat l'ateneu.

■ **Sònia Turón, Sants**

La primera etapa, l'inici, amb l'alegria del tot està per fer i tot és possible, amb la tasca per retornar, després de la foscor de la dictadura, les idees àcrates on pertoca, a la primera línia de l'organització social.

La davallada amb l'apropiació institucional de l'espai públic i el desinterès ideològic general (travessia pel desert), on la tossuderia ideològica i la seguretat que havia de preparar, malgrat l'ambient, una nova societat, més justa i lliure, eren la clau. I a l'actualitat on, tinguin el nom que vulguin, moltes lluites i projectes, així com la necessitat, gairebé física, de trobar nous camins de solidaritat, autogestió, etc., ens descriuen el pòsit que va quedar i que va pagar la pena, atès que s'apropen moly als nostres plantejaments. Recapitulant l'Ateneu ha estat a totes les sopes: insubmissió, les primeres okupacions, revistes, la BBS (un internet *avant la lettre*), l'Agencia de Notícies Alternativa, cooperativa de consum, l'agenda Llibertària.... I un llarg etcétera!

De l'Ateneu va sorgir la idea de crear l'Espai Obert, on una sèrie de col·lectius obriren un espai comú, autogestionat i profundament llibertari en formes i fons. Per donar cobertura als col·lectius integrants i a molts més, a totes les activitats i projectes que caminessin en la mateixa direcció. Avui, s'empenten amb il·lusió projectes llibertaris culturals, ara molt centrats en el Centre de Recursos Pedagògics Josefa Martín Luengo i en la creació d'escoles llibertàries, a més de la biblioteca, els cursets i tantes d'altres coses.

Acte de celebració del 35è aniversari de l'Ateneu. JES OQUARDI

Un nou projecte creat pel veïnat

Neix La Base, un espai cooperatiu

El Poble Sec mou fitxa i comença la creació d'un ateneu cooperatiu que oferirà espai de trobada, menjador, cooperativa de consum, club d'informàtica i un centre de documentació audiovisual, entre d'altres.

■ **Thais Bonilla, Poble Sec**

Veïns i veïnes del Poble Sec han decidit organitzar-se per contribuir a revertir l'època de l'individualisme i la competència en que actualment viu la societat. "Volem avançar cap un barri autogestionat on siguem el veïnat qui decidim directament sobre els nostres assumptes", afirmen des del grup motor de La Base. Un projecte d'ateneu cooperatiu que busca oferir un lloc de trobada sota la idea de reforçar els llaços, potenciar la comunitat al barri i demostrar que "quan estem juntes, som més fortes".

La Base és un espai físic necessari al Poble Sec per organitzar tota la mobilització social que allà es mou. Un ateneu que neix com a excusa per construir un projecte comunitari molt més ampli: "volem dotar-nos d'una infraestructura econòmica que sigui de gestió col·lectiva, però amb mires a esdevenir comunitària [de tot el barri]. A més, volem un projecte des del que construir una posició política, prendre partit i estar presents als conflictes del barri i de la ciutat, enfrontar la destrucció alhora que construïm allò comú".

Des de fa pràcticamet un any, un grup de persones han estat treballant en definir el projecte. Persones vinculades a les lluites socials, a la filosofia de l'okupació, al món cooperatiu i associatiu en general, a les lluites estudiantils, però també provinents de l'àmbit de la investigació i la creació. "Arran del moviment d'ocupació de les places el 2011, la seva extensió planetària, però també per la multiplicació d'assemblees de barri i assemblees locals, pensem que és el moment de fer un salt qualitatiu i dotar-nos de nou, localment, d'infraestructures autogestionades potents. Can Batlló a Sants, La Flor de Maig al Poble Nou, i ara, La Base al Poble Sec encarnen aquesta idea".

L'Ateneu Llibertari recolza el projecte

No obstant això, el barri situat entre Paral·lel i Montjuïc ja té des de fa més de 30 anys un Ateneu Llibertari, que ha congregat a bona part de la lluita social del Poble Sec oferint xerrades, activitats i espais als veïns i veïnes de la zona. Des d'aquest espai consideren molt positiva la creació de La Base: "Em sembla que el teixit, diguem-ne alternatiu, s'hauria de convertir en la norma i no en l'excepció. Una forma de fer i de ser molt allunyada de la que propugnen actualment poders i mitjans de comunicació, quant a objectius i valors. Que hi hagi iniciatives com La Base ens alegra i ens alleuja, és per tot el que hem estat treballant", comenta la Sònia, que recomana "molta calma, solidaritat, anàlisis de l'entorn, formació i paciència amb la personalitat dels companys i companyes, que les llargues trajectòries poden ser intenses. Posar projectes realitzables sobre la taula, però sempre amb una visió global de com voldríem que fos la societat, el barri", és a dir, no oblidar una parella indivisible, el pensament i l'acció.

El passat dissbate 6 d'abril, La Base van celebrar la seva assemblea fundacional al Centre Cívic l'Albareda. Un acte que donà el tret de sortida a aquest projecte cooperatiu i que comptà amb l'assistència d'una setantena de persones. Un dels punts principals van ser els diversos locals al barri que poden convertir-se en ateneu. Des del grup motor, esperen tenir prompte un espai definiu.

Retallades a la sanitat

El veïnat defensa el CAP Carreras Candi

Centenars de veïns es van mobilitzar el dimarts 19 de març davant del perill de tancament del CAP del carrer Carreras i Candi.

■ **Gemma Parera, Badal**

El veïnat es manifesta per carretera de Sants per defensar el CAP. Jes Oquardi

El veïnat va recórrer en manifestació la carretera de Sants, des de la rambla Badal, fins a la seu del districte, on es celebrava l'audiència pública. Allà van pujar a presentar les seves demandes, mentre un altre grup tallava la carretera de Sants.

Des de fa més de 10 anys, la Generalitat ha fet diversos intents per tancar el centre, però fins ara la pressió veïnal ho ha aturat. Segons Pep Mediavilla, de l'Associació de Veïns de Badal, la darrera notícia que tenen és que està previst que el CAP tanqui aquest mes d'abril. L'argument que donen Generalitat i ajuntament és que el local no es troba en condicions, ja que té poca ventilació i llum natural, i hi calen més sortides d'emergències. Però els veïns ho veuen com una excusa per tancar el centre en un moment de retallades.

L'alternativa que ofereixen és un nou CAP al carrer Roger, on l'ajuntament va comprar un espai en el qual havia de construir, a més del nou centre sanitari, una escola bressol, una residència de gent gran i una biblioteca. De moment, encara no han començat les obres i, segons els veïns, poden trigar anys amb l'actual situació econòmica.

Mentrestant, es vol traslladar l'atenció dels usuaris i tot l'equip mèdico sanitari al CAP de Sants. Però els veïns no accepten aquesta opció, ja que segons Pep Mediavilla, "s'atén a gent molt gran que no pot caminar un quilòmetre més per ser visitada". Demanen quedar-se a l'edifici actual, amb millores, fins que el nou no estigui construït: "fins que no ens posin un CAP nou una mica més amunt d'on està l'actual, no acceptarem que el tanquin". Fonts veïnals ens diuen que la lluita ha portat a la decisió de paralitzar el tancament del CAP de Carreras Candi almenys durant tres mesos més.

Neix una campanya per defensar una revalorització de les pensions

Que no ens robin les pensions!

Del "con nosotros, las pensiones no se tocan" al "ha sido una decisión muy dura", el Partit Popular ha empobrit el col·lectiu de pensionistes en 436 euros de mitjana per persona.

■ **Irene Escorihuela, Sants**

Les pensions es revaloritzen mes a mes en funció de la pujada del cost de la vida, això és, de l'IPC. El novembre de 2012 tancava amb l'IPC al 2,9%, però els i les pensionistes només van gaudir d'un increment de l'1% corresponent de gener a novembre, amb la conseqüent pèrdua de valor adquisitiu que això suposa. Aquesta mesura pot ser molt convenient pels dictats de la Troika, però és contrària a la Llei General de la Seguretat Social. Per aquest motiu des del Col·lectiu Ronda es va facilitar la reclamació de l'increment real de l'IPC. A l'Assemblea Indignada de Sants vam decidir seguir la iniciativa i organitzar una campanya conjunta per la revalorització amb les associacions de veïns i pensionistes del barri.

Inici de la campanya

Després de dues reunions i la conformació de grups de treball es preveu llençar la campanya a mitjans d'abril. La presentació col·lectiva de les demandes de revalorització que visibilitzi la injusta involució de drets que estem patint es farà al maig. Les retallades a les pensions, quan suposa l'únic ingrés per a 300.000 famílies a l'Estat espanyol, s'emmarquen en el canvi de model i privatització de l'educació, sanitat, serveis socials, etc.

Si bé la demanda l'ha de fer cada pensionista, la presentació conjunta vol denunciar l'origen d'aquesta injustícia: les polítiques d'austeritat i el govern dels mercats. Els passos a seguir són tres: després de fer la primera demanda de revalorització davant la Seguretat Social, s'ha de presentar una segona reclamació i posteriorment una demanda als jutjats socials. És un procés totalment gratuït i comptem amb l'ajuda d'un advocat del Col·lectiu Ronda del barri que ens dóna suport jurídic els dilluns de 19.30 a 20h al Centre Social de Sants. Podreu posar-vos en contacte amb nosaltres a acampadasants@gmail.com i acampadasants.wordpress.

El barri s'activa contra la retallada de les pensions. Víctor Obregón

Els Castellers de Sants celebren el 20è aniversari

Fa 20 anys un grup de veïns del barri de Sants es plantegen la possibilitat de fer una colla castellera al barri.

■ **Castellers , Sants**

A l'octubre de 1992 comença el primer assaig al Casinet d'Hostafrancs gràcies a l'ajuda de la colla castellera de Barcelona i la de Cornellà. La resta, és història. Aquí van començar els primers passos dels Castellers de Sants que enguany celebren el seu 20è aniversari. Mostrant la camisa grisa amb orgull per les places de Catalunya els Castellers de Sants van ser la primera colla de barri de la ciutat, despertant la tradició castellera en un barri actiu culturalment.

El passat mes de març van començar els actes de celebració dels borinots amb un insòlit Castell d'onze pisos amb folre, manilles i puntals que a més va ser fet de cara al públic.

Amb la música de Pep Sala i la inspiració de la Fura del Baus els barcelonins van poder gaudir d'un espectacle mai vist que va estar precedit per la rebuda institucional de l'Ajuntament de Barcelona.

Fites importants

En aquests propers mesos els Castellers de Sants celebraran més fites amb actuacions tant importants com la del 12 de maig a la plaça Bonet i Moixí per celebrar el 20è aniversari de la colla o l'actuació especial de celebració d'aquests 20 anys a la plaça San Jaume de Barcelona el 2 de juny.

Aquest any ha estat la millor arrencada de la temporada assolint castells de vuit pisos molt aviat, amb l'ajuda de la gent del barri ben aviat la colla podrà destacar aquest any com veritablement el millor de la seva història.

★ www.borinots.cat

El passat dissabte 23 de març es va començar a tirar el mur

BART OMEU

BART OMEU

Can Batlló continua creixent amb l'autogestió

La tàctica del tic-tac

Tic-tac, tic-tac. Un ritme constant torna a repicar amb insistència a la Bordeta.

■ **@AbdulAzrahed , Sants**

Tic-tac, tic-tac. Un ultimàtum i s'activa el compte enrere. Tic-tac, tic-tac. Un martelleig incessant en forma d'advertència implacable a les administracions: si no feu la vostra feina quan toca, serà el veïnat autoorganitzat qui emprendrà les accions necessàries. Tic-tac, tic-tac. Un sorollet que al barri ens és familiar i que ens retrotrau a aquell, ja mític 11 de juny de 2011, quan els veïns i veïnes vam començar a recuperar Can Batlló amb la conquesta del Bloc Onze, un equipament públic autogestionat.

Després de la conquesta

Tic-tac, tic-tac... i... Acció! Després d'aquell gest col·lectiu de reconquesta, el barri ja no espera més. Passet a passet. Es reuneix i treballa, s'hi deixa les mans i la pell amb obres de rehabilitació infinites, detecta necessitats i desenvolupa idees, traça horitzons estratègics i llavors, per donar un pas més, impulsa la tàctica del tic-tac... Si no feu tal cosa la data X, ho farem nosaltres! L'única manera de fer complir les promeses dels polítics de torn, l'única manera de fer respectar el calendari del moviment associatiu i el ritme comunitari, l'única manera de marcar-los el pas. Per això, el tic-tac, més enllà d'un compte enrere per les administracions, és sem-pre un compte endavant pel barri.

Enguany, després de més 35 anys d'espera, el gener de 2013, era la data marcada per l'actual consistori per assolir la titularitat municipal de l'anomenat sector 1. Sembla que per fi, tot i que amb uns mesos de retard, es pagaran les indemnitzacions pendents i podran començar les actuacions de transformació urbanística del polígon. Conscients de la crucialitat del moment i de la poca capacitat d'iniciativa i d'inversió dels responsables, des del setembre de 2012, la Plataforma Can Batlló pel barri ha traçat un calendari d'accions i contraccions per tal que el pla no pateixi més endarreriments, al mateix temps, que ha començat a generar un procés de decisió col·lectiva per tal de dirimir quins projectes i equipaments ompliran les naus buides. S'ha realitzat un replantejament del pla urbanístic per ajustar-se a la conjuntura social actual, apostant per la rehabilitació i la reutilització de naus, en comptes de les tàctiques urbanístiques habituals, d'enderroc i nova construcció, dels temps del *pelotazo*.

Un nou cicle

El desembre es proposà un pla de treball pautat per etapes i un pla d'usos al districte per a exigir-li actuacions concretes en els propers mesos. La primera victòria d'aquest nou cicle fou aconseguir les claus dels blocs adjacents al Bloc Onze, prèvia amenaça d'ocupació, on s'hi han instal·lat un taller comunitari de fusteria i un taller per treballar en les infraestructures necessàries del projecte. Aquesta vegada no va caldre ni posar el rellotge a zero. El 3/3/2013 s'activà l'últim ultimàtum, un petit tic-tac que exigia l'obertura del recinte al barri i l'enderrocament del mur perimetral. I tal dit, tal fet: el 23 de març el veïnat començava a tirar la frontera que encara separa i privatitza el recinte de la resta de teixit urbà. Aquest compte enrere però, continua, i no s'aturarà fins que el mur separador sigui definitivament a terra i s'enderroquin les naus sense sostre davant del Bloc Onze per tal d'ubicar-hi una zona per horts urbans comunitaris i el començament de les obres de construcció del parc que el barri tant necessita.

Un dels temors de la Plataforma és que els enderrocs es facin incontroladament i sense tenir en compte a la gent que encara viu en alguna de les zones afectades. El procés del Camí de la cadena s'haurà de vigilar de prop, seria una vergonya començar a enderrocar precisament aquells enclaus que encara s'utilitzen de la zona afectada i no en repensar usos pels milers i milers de metres de naus abandonades que hi ha. Sense dubte, en aquest període de transició, es prefereixen cases habitades que solars indòmits. Bagursa, l'empresa municipal encarregada de la gestió de l'expropiació i dels enderrocs, ha demostrat sempre molt poca sensibilitat cap al veïnat afectat, i s'han fet especialistes en actuacions de desertificació urbana i *tabula* rassa. Descampats i solars, carrers sense vestir que en les actuals circumstàncies, podrien durar molts anys.

I ara?

Ara més que mai el barri necessita Can Batlló i Can Batlló necessita el barri. Convidem a tot el veïnat a participar del procés de reconstrucció d'aquesta àrea de La Bordeta i tant les idees pel futur com la força de treball del present seran benvingudes. Ara, més que mai, el futur del barri està a les nostres mans.

D'on venim?

La lluita per Can Batlló és paradigma de la diferència entre moviment i mobilització social: la Plataforma Can Batlló és pel barri la formen persones i col·lectius bordetencs i santsencs heterogenis units, per aconseguir equipaments, habitatge social, usos productius cooperatius i zona verda.

Era 2006 quan l'acord Immobiliària Gaudir-ajuntament-plataforma veïnal va establir al Pla General Metropolità (PGM) la via comerç-urbanització-inversió com a benefici mutu; però l'empresa va continuar especulant, fins que la bombolla la va esquitxar el 2008. I l'ajuntament no va reaccionar. La reivindicació es desfermà, i el tic-tac de l'assemblea veïnal activat el 2009 amenaçà d'ocupar el recinte el juny de 2011. La conjuntura de crisi capitalista coercitiva, canvis al consistori, assertivitat veïnal creixent i latents acampades indignades forçaren *in extremis* a la immobiliària i tots els polítics a cedir al veïnat la gestió de la nau Bloc Onze i obrir la porta del recinte al nou carrer 11 de Juny de 2011.

Els 3.000m² actualment gestionats pel veïnat no són una meta. L'ajuntament només ha invertit en tot allò pactat al iniciar el 2012 el CAP Magòria-Bordeta, i començar a indemnitzar industrials i veïnat afectat. Però encara no hi ha habitatge social ni s'ha preservat patrimoni industrial col·lectiu. Fins i tot ha posat la nau principal de 18.000 m² públics en venda.

La Plataforma Can Batlló és pel barri té com a objectius imminents ampliar els accessos a Can Batlló (enderrocs a Constitució, i 11 de Juny fins a Parcerisa), fer jardins i horts, i conquerir més naus per col·lectius de Sants.

L'actualitat del bloc Onze

Els projectes

El projecte de gestió comunitària del Bloc Onze acull moltes iniciatives veïnals.

■ **Mercè Esteban, Sants**

El Bloc Onze va avançant a bon ritme i es constitueix com a espai on conflueixen una diversitat de projectes de tot tipus de forma autogestionària i assembleària que el doten de personalitat.

Espai de trobada

La primera porta al bloc ens porta a l'espai d'acollida on s'hi couen les relacions intergeneracionals i es facilita l'explicació del que amaga aquest recinte industrial. Disposa d'un servei de bar que es constitueix com a forma de finançament per l'autogestió del bloc. Un gran plafó és la base del punt informatiu; allà es troben escrites les actualitzacions de cada comissió i s'hi fa un seguiment d'allò viu al bloc.

La difusió del barri es concentra aquí i, com a tal, actua de punt de distribució de La Burxa. També s'hi acullen activitats culturals com Divendres Faràndula o algun passi de vídeos; i es diposa de jocs tant infantils com per adults.

S'està treballant perquè l'obertura de l'espai sigui de 10 a 13 i de 18 a 21 h al llarg de tota la setmana, i dissabtes tot el dia.

L'espai actual és el 50 % del projecte final ja que a mig termini s'està programant l'ampliació del local que acull el projecte.

Biblioteca Popular Josep Pons

Com l'organització i el funcionament del Bloc Onze, la biblioteca s'autogestiona gràcies als veïns que creuen en el projecte.

Amb un fons de 15.000 llibres donats per veïns, endreçats per seccions i tot en servei de préstec —5.000 dels quals ja estan catalogats—, es constitueix com la biblioteca autogestionada més gran de Catalunya i amb major fons bibliogràfic.

Forma part de la Xarxa de Biblioteques Socials de Catalunya amb qui comparteix catàleg. Compta d'un servei de préstec, d'una sala d'estudi amb connexió wifi, d'ordinadors connectats a internet i d'un espai infantil, tot adaptat a persones amb dificultats de mobilitat.

Actualment s'està avançant amb la catalogació del fons i amb l'adaptació de l'espai a les necessitats que van sorgint. Es planteja una possible ampliació que, en funció dels recursos, abarcaria l'habilitació de l'espai infantil, la construcció d'un magatzem i d'un espai de restauració i conservació de llibres.

Auditori

Dota a Can Batlló d'un espai útil i funcional per a tots els actes. Al grup de treball de l'auditori hi participen membres de la comissió de disseny de l'espai que s'encarreguen de definir l'estètica de l'auditori, la ubicació dels seus elements, la decoració, il·luminació, etc. El col·lectiu tècnic ajuda en el procés, però delega en aquest grup aquesta responsabilitat.

Espai de creació musical

El col·lectiu musical de Can Batlló està treballant per disposar d'un espai permanent de creació musical on poder assajar, fer concerts i enregistraments, formar-se, i crear una xarxa de contactes i de difusió per facilitar el desenvolupament de projectes musicals novells.

Actualment estan treballant de forma assembleària i autogestionada amb la construcció d'un local d'assaig.

La fusteria

Fa aproximadament un mes i mig, amb l'ampliació de la cessió d'altres locals, la fusteria s'ha establert com a projecte que té com a objectiu habilitar el Bloc Onze a partir del treball comunitari dels veïns que assumeixen un compromís de continuïtat. S'autofinança a partir de les aportacions voluntàries i de petites feines remunerades per donar servei al barri.

Es planteja la idea de convertir-se en un taller obert d'autoaprenentatge equipat i assessorat per persones que treballen la fusta per tal que els veïns puguin fer-ne ús i construir els mobles per casa seva. Obre els dilluns i dimecres de 10 a 14 i de 15.30 a 19 h, i els dissabtes tot el dia.

Laboratori d'audiovisuals

L'espai físic que acull el projecte es troba en construcció; el laboratori consisteix en un espai d'intercanvi de coneixements i de tallers d'eines d'edició de vídeos que aglutina col·lectius com Sants TV i 15M Bcn TV per fer vídeos i altres activitats de forma conjunta.

S'està duent a terme un projecte anomenat Protestpoint que té com a objectiu convidar a col·lectius de Barcelona i de l'àrea metropolitana per donar eines per realitzar serveis audiovisuals. També consta d'un grup que oficialment es presentarà al juny, el HackLab, un centre de recursos informàtics amb part de formació i d'intercanvi de coneixements que s'encarrega del manteniment dels ordinadors del Bloc Onze.

Rocòdrom

La construcció d'un *bulder* comunitari al primer pis del Bloc Onze es duu a terme a partir del treball voluntari del veïnat i de les donacions populars que permeten cobrir les necessitats que sorgeixen. Els dimarts de 18 a 21 h es troben una desena de persones per fer possible aquest projecte.

★www.canbatllo.wordpress.com

Construint un nou món

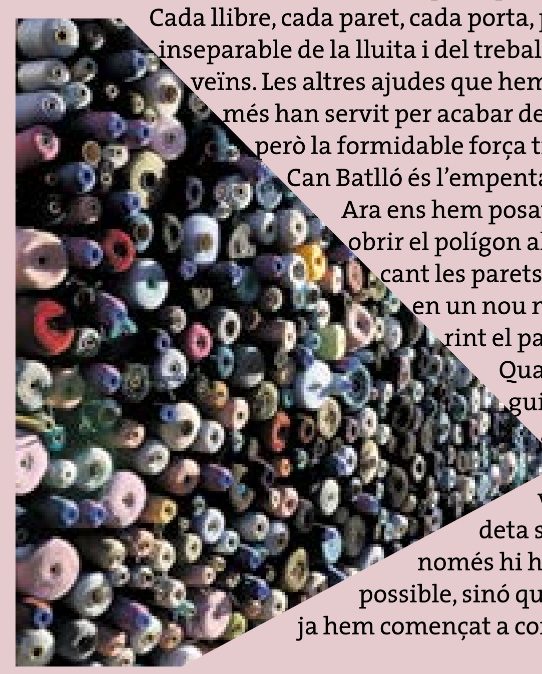
■ **Jordi Soler, la Bordeta**

L'11 de juny de 2011 centenars de veïns de la Bordeta van irrompre a Can Batlló i el van començar a fer seu. Va ser el resultat d'un llarg treball de lluita, reivindicació i construcció d'un somni col·lectiu: un altre món era possible, i nosaltres anàvem a construir-lo!

El primer hivern va ser dur, però encoratjador: assemblees, debats, discussions i acords per crear un nou model de convivència amb unes arrels de solidaritat, suport mutu i decisions horitzontals.

I ens en vam sortir. Vam bastir primer la biblioteca, després l'espai d'encontre, el bar i l'auditori. Hem anat creant comissions que han estat el braç executor de les activitats i actes. Després vam llençar el projecte de construir les escales que ens permetran obrir el primer pis, on ja es treballa en un rocòdrom, la sala d'audiovisuals i plató fotogràfic.

Simultàniament, molts altres col·lectius s'incorporen al procés i s'hi han creat nous espais com la fusteria col·lectiva, la sala d'infraestructures, o moltes altres que esperen el seu moment.

Cada llibre, cada paret, cada porta, porten el segell inseparable de la lluita i del treball col·lectiu dels veïns. Les altres ajudes que hem pogut rebre només han servit per acabar de farcir el pollastre, però la formidable força transformadora de Can Batlló és l'empenta de la seva gent.

Ara ens hem posat entre cella i cella obrir el polígon al barri, tot enderrocant les parets de la Pelleria (com en un nou mur de Berlin) i obrint el pas des de Parcerisa. Quan el recinte estigui obert totalment al barri volem que la resta de veïns de la Bordeta s'adonin que no només hi ha un altre món possible, sinó que a Can Batlló ja hem començat a construir-lo.

L'espai de lectura de la biblioteca i l'espai de trobada del Bloc Onze

INTERNET

La Plataforma Can Batlló és pel Barri proposa un pla d'usos pel recinte

Seguint un procés participatiu, el veïnat de la Bordeta treballa per recollir iniciatives de contingut social i comunitari per aconseguir la cessió de noves naus dins del polígon on ubicar-les. El tancament del procés de traspàs definitiu de la propietat del recinte obre la possibilitat de proposar un pla d'usos i d'equipaments per part de la Plataforma a l'Ajuntament.

■ **Hernan Córdova M., Sants**

Des de La Plataforma Can Batlló és pel Barri s'ha defensat sempre que l'entrada al recinte i la posada en marxa del primer dels projectes, el Bloc Onze, havia de ser només una punta de llança per, a mode de cavall de Troia, seguir reclamant l'obertura d'aquest espai als i les veïnes del barri. Una vegada assolit l'objectiu d'activar el Bloc Onze i constatada la implicació del veïnat en el procés, el setembre de 2012 es decidí reprendre les demandes de la Plataforma, centrades en l'exigència de la posada en marxa definitiva de la intervenció sobre la totalitat del recinte. Les primeres fites en aquest procés són la incorporació dels carrers del recinte a la trama urbana del barri, que es garanteixin unes condicions dignes per a totes les persones afectades per les expropiacions i les obres —siguin industrials, propietaris o arrendataris d'habitatges— i que es duguin a terme els equipaments compromesos en el Pla General Metropolità (PGM) del 2006, així com el parc que ha de dignificar una mica la vida dels i les veïnes de la Bordeta.

Dins d'aquest PGM quedaven definits uns equipaments sense atribució determinada i pels quals l'ajuntament no tenia cap proposta concreta. En paral·lel a aquest fet, els mesos de treball comunitari al Bloc Onze i la creixent implicació de persones i col·lectius amb noves propostes de serveis i equipaments —que ultrapassen les possibilitats físiques del bloc— han portat a la Plataforma a proposar un procés participatiu que agrupi totes les propostes en un pla d'usos veïnals per aquests espais i traçar un pla per la seva implementació.

Una cartografia veïnal per sobre de la configuració prevista pel recinte

Els primers resultats d'aquest procés es pogueren observar a les jornades que tingueren lloc el passat 3 de març, quan més de seixanta persones discutiren sobre les propostes i els criteris que han d'alinear a tota la diversitat de projectes en uns objectius comuns: compromís social i comunitari, autogestió, transparència, horitzontalitat, participació, esperit transformador, solidaritat i suport mutu. Sota aquest paraigües, s'han proposat fins a una vintena d'iniciatives que aborden qüestions tant diverses com la manca d'espais pel món associatiu o de creació i difusió cultural i artística, així com d'atenció a les persones, però també la formació i l'ensenyament, la salut o la promoció econòmica de caràcter social, l'habitatge, la definició de la zona verda del recinte i dels espais de lleure, i les necessitats de creixement dels projectes ja actius al Bloc Onze. Les conclusions d'aquest procés han de configurar un llistat de propostes a afegir a les ja incloses al PGM, entre les que s'hi troben el CAP de Magòria o el trasllat de l'Escola Perú, així com una proposta de gestió comunitària tant de cadascun dels projectes com del seu conjunt.

Una vegada es pugui visitar i comprovar l'estat de les naus del recinte destinades als equipaments i estudiar la seva adequació a les necessitats dels projectes, així com acordar amb el districte les condicions de la cessió, la següent passa en el procés és la d'elaborar una proposta general que posi en relació els espais dels que es disposa amb els projectes que s'hi volen encabir, tot de cara a la tardor d'enguany. Pel moment, les noves naus cedides a la Plataforma ubiquen provisionalment alguns d'aquests projectes.

Factors clau pel desenvolupament del procés: durada i naturalesa de les cessions d'espais

Pel moment, el districte s'ha compromès a complir el calendari proposat per la Plataforma pel que fa a l'obertura definitiva del recinte pel mes d'abril, incorporant el carrer 11 de juny dins la trama urbana de la ciutat i per facilitar l'accés a totes les naus del recinte. També pel mes d'abril està previst que l'enderroc del mur de la plaça de la Pelleria porti a alliberar els primers espais dels futurs horts comunitaris de la Bordeta, essent aquest el primer pas en la intervenció sobre el disseny de la zona de parcs.

Però no tot en les negociacions amb el Districte està sent clar i transparent. L'ajuntament sosté en les converses que els espais que es cediran properament i les activitats que s'hi desenvolupin en el seu interior tenen un caràcter provisional. De moment, els contractes ja signats tampoc no són clars pel que fa a les condicions que podrien suposar en un futur la suspensió de les cessions. Així doncs, cal aclarir la durada i les condicions de les cessions de les naus a la Plataforma, que serà indicatiu del respecte i del grau d'implicació real de la municipalitat amb el procés veïnal. Des de la Plataforma es valora que la proposta per una provisionalitat sense concreció per part del consistori no és més que una manera de no arribar a compromisos ferms, fet que ens retorna als procediments i tripijocs que han caracteritzat el procés de Can Batlló durant més de trenta anys.

Tampoc són clares quines seran les dotacions a les que es comprometrà el districte per afrontar la tasca de rehabilitació i adequació dels espais. Els vora dos anys de vida del Bloc Onze, i les dificultats per aconseguir dotacions públiques malgrat ser un espai de propietat municipal, han mostrat quin és el tarannà del consistori en aquest aspecte. L'ingent treball voluntari posat en el Bloc Onze ha permès adequar en dos anys una part de l'edifici, però la implicació del Districte tant pel que fa a materials com a personal ha estat molt mínima. Amb aquesta nova fase del procés comunitari, el compromís de l'ajuntament no pot ser només el de donar les claus, si no que les noves cessions han de venir acompanyades d'un projecte de rehabilitació per adequar els espais als projectes que hi han d'encabir-se, un calendari d'execució i un pressupost compromès per a dur-lo a terme.

Dos anys després del primer "Tic-tac Can Batlló", iniciat per indicar l'entrada per part del veïnat al recinte, la Plataforma ha decidit tornar a iniciar un nou compte enrere, ara per aconseguir la obertura definitiva del recinte i el desplegament de projectes pensats des del barri i per resoldre'n necessitats detectades. Una aposta clara per una nova manera de fer barri i ciutat, de construir des del veïnat el que ha de ser la configuració d'un territori posat al servei de la comunitat, i no d'interessos restringits. Una vegada més, fins que ho aconseguim.

RACÓ HISTÒRIC

Les dues cases de Sants, 214

De vegades les històries més grans són subtils, tot i que s'esdevinguin a la vista de tothom. Més encara quan aquestes històries ens parlen de marginació i d'humilitat, dues paraules que massa sovint han estat arraconades del vocabulari de la gran Barcelona d'aparador.

■ **Agus Giralt, Barcelona**

Ara fa unes setmanes van enderrocar la casa del 214 de la carretera de Sants, una casa del 1864. Una nova pèrdua que, després de l'enderroc de la Casa dels Pollets a Hostafrancs, ha fet saltar l'alarma sobre el perill que corre el nostre patrimoni. Molts veïns encara recorden que aquesta casa era de mossèn Pere Oliveras, un personatge que es va fer popular al barri en els anys 50 i 60.

Ja des de les èpoques en que era al seminari la casa va acollir gran quantitat d'activitats, des d'un grup de sardanes fins al primer grup de la Joventut Obrera Cristiana de Barcelona. Un moviment iniciat pel capellà belga Joseph Cardijn, indignat per les condicions de les treballadores.

Davant dels dubtes que li generava estar a una parroquia, mossèn Pere va entrevistar-se amb el Bisbe Modrego, que li contestà amb un "vete con los pobres" que seria premonitori. Es va dedicar aquelles persones en les que no pensava ningú: presidiaris, prostitutes, pobres o drogoaddictes. Recorria el barri xino i visitava presoners a Montjuïc i a la Model, i casa seva es va convertir en la llar de nois que sortien de la presó. Una activitat que li va generar més d'un ensurt amb la policia.

Durant tota la vida hi va haver gent que va fer donatius per aquell projecte deixant diners a la bustia. Però si mossèn Pere identificava qui els havia deixa,t els feia tornar. Com deia: "Diners ni tenim, ni els demanem, ni en donem" i "ha fet molt mal a l'església anar darrera dels diners".

Mossèn Pere, un gran amant del barri, sempre va voler mantenir les dues cases dempeus, ja que entenia que eren de les darreres que quedaven d'aquella època. Tan li feien les ofertes milionàries que les immobiliàries li van fer pel terreny o que li prometessin fer una residència per als nois de la presó. Volia mantenir les cases i seguir fent la seva activitat a carretera de Sants per que la seva feina no passés desapercebuda.

Però després de la mort del mossèn, l'any 2007, la gent que treballaba amb ell no es va veure en cor de seguir el projecte i la finca va ser cedida al bisbat, esperant un nou ús. L'edifici malauradament ha sigut enderrocat, però sembla que els baixos del nou edifici es seguiran dedicant a l'acolliment d'excarcerats sense recursos.

Enderrocament del 214 del carrer de Sants ARXIU

BURXANT ELS BYTES

Adéu a la ‚cibernuvoldependència'

■ **Bernat Costa, Sevilla**

Farà unes setmanes que Google va anunciar el tancament de Google Reader, un lector de notícies de què vam parlar farà uns mesos. A partir de juliol tancarà. Google Reader servia per afegir les webs que volguesis (les teves fonts) i llegir les notícies que es publiquessin, tenint centralitzades les planes web que més t'agraden.

Google va obrint i tancant serveis sense importar el nombre de usuaris ni la *googledependència* de molta gent. Però no només del gegant nord-americà depenem, sinó de moltes altres empreses. Dropbox, Facebook, Picasa, Youtube, Instagram, Whatsup, hotmail, Yahoo, el mateix Gmail. Tots aquest serveis en el ciberespai depenen de multinacionals (la majoria nord-americanes, per no dir totes) i aquestes no garanteixen el seu servei més enllà de la seva rendibilitat.

Això implica que poden tancar i deixar-nos sense servei perquè l'ha comprat la competència, perquè ja no són rentables, perquè s'han ensorrat econòmicament. Aquesta *cibernuvoldependència* és un perill per les llibertats personals com bé diu Richard Stallman, fundador del concepte de *software* lliure.

Si realment volem ser lliures, hem d'apostar per serveis propis, basats en alternatives lliures en servidors propis. N-1.cc és un bon exemple, és una xarxa social feta amb *software* lliure. Una altra alternativa seria Owncloud, un Dropbox lliure que pots instal·lar en un servidor propi i que ofereix el mateix servei.

FOGONS DE TEMPORADA

Bacallà per quaresma

■ **Núria May Masnou**

Ja s'ha acabat la quaresma i, per tant, el temps de menja de bacallà. Avui la tradició cristiana marca els divendres com a dia assenyalat per evitar el consum de carn, i és així com múltiples receptes de bacallà surten a la llum. Totes les cultures tenen algun tipus de restricció alimentària, ja sigui vinculada a unes dates concretes, o bé durant tot l'any. La restricció cristiana marcava els 40 dies de quaresma com a època de dejuni. Amb el pas del temps va esdevenir menys restrictiva evitant únicament el consum de carn durant els divendres de quaresma.

El bacallà era, i no és, la menja dels pobres, era el peix que arribava dels mars freds del nord i que ja era salat i assecat a les mateixes barques. A finals dels segle XIX a la península ibèrica, el bacallà ràpidament li va prendre el lloc a la tonyina seca, i va esdevenir el mestre de les amanides, de les truites i dels guisats. En territoris tant dispersos com Portugal, Euskadi o Catalunya, el bacallà va passar a formar part de molts plats que han esdevingut tradicionals, tots coneixem el *bacalhau con natas*, el *bacalao* a la donostiarra o el bacallà a la llauna, per citar tres de les menges més comunes elaborades amb aquest senyor peix. No ens oblidem tampoc de les parts menys nobles i que han generat il·lustres i grans receptes; les *kokotxes* a Euskadi i les tripes de bacallà a Catalunya. Avui però el bacallà no és ni tant barat ni tant comú a la nostra taula. Aprofitem-nos doncs d'aquells restaurants o cases de menjar on sabem que les làmines del llom es separen plàcidament i la cocció aplicada és la justa i necessària per mantenir el punt gelatinós i melós que el converteix en un plat únic.

Arròs caldós amb tripa i bacallà

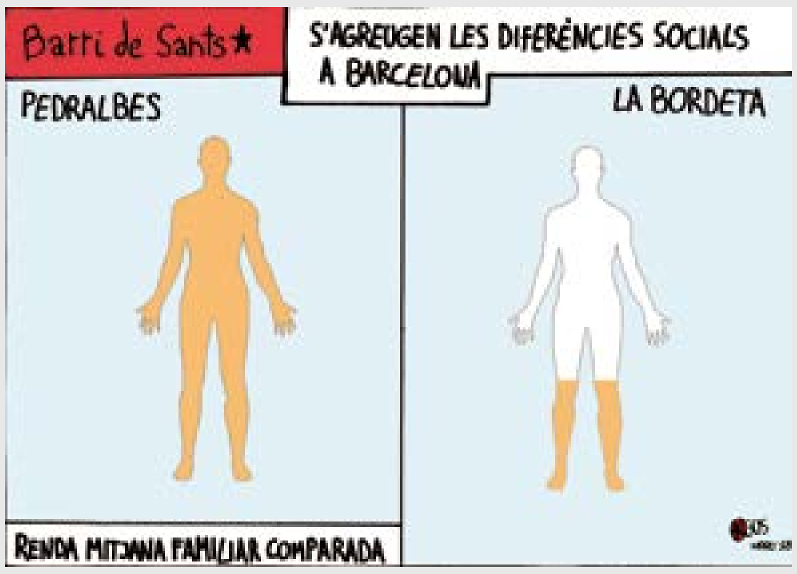
5 tripes de bacallà
150g bacallà dessalat
2 cebes
500g pèsols en tavella
Oli d'oliva verge
300g arròs tipus ‚bahía'
Safrà
All i julivert
Sal i pebre

Elaboració

Poseu la tripa de bacallà en remull el dia abans. El dia següent l'escaldeu 2 minuts, seguidament la peleu descartant-ne la part més grisa i la talleu a trossos. Reserveu-ne l'aigua. Peleu la ceba i talleu-la ben petita, poseu-la en una cassola amb oli a sofregir a foc lent perquè es vagi estovant. Desgraneu els pèsols, podeu aprofitar les tavelles per afegir a l'aigua de la tripa i donar-li un bull, així tindreu l'aigua per mullar l'arròs.

Un cop la ceba sigui cuita, afegiu-hi la tripa, seguiu a foc lent perquè tregui la gelatina que té, poseu-hi l'arròs i un litre de l'aigua que teniu calenta. Deixeu que cogui 7 minuts a foc ràpid, afegiu-hi els pèsols desgranats i continueu a foc suau. Feu una picada amb l'all i julivert i el safrà. Quan li quedin dos minuts a l'arròs, afegiu-hi el bacallà dessalat i esmicolat i la picada. Ha de quedar un xic caldós. És per llepar-se'n els dits!

Un toc d'humor...

AGUS

'Lip dub' santsenc

El 4 de maig a les 10 h del matí es grabarà un *lip dub* a Can Vies per mostrar tots els suports del veïnat i del teixit associatiu del barri al CSA Can Vies.

■ **Pol Casas**

Un ***lip dub*** (doblatge labial) és un tipus de vídeo musical realitzat per un grup de persones que sincronitzen els seus llavis, moviments i gestos al ritme la cançó escollida que sonarà al vídeo. La peculiaritat és que es grava tot d'una tirada (només hi ha una seqüència, sense talls), durant la qual hi va aparaixent una o més persones (que es van substituint) i que mouen els llavis com si estiguessin cantant la cançó i van avançant pel diferents espais, on hi ha moltes altres persones que aparèixen movent-se al ritme de la música. Desde Can Vies s'està preparant un *lip dub* amb la participació de diferents col·lectius del barri per tal de reflectir tot el suport que hi ha al darrera. La cançó escollida és "Al meu barri" de Ràbia Positiva i en podeu trobar la lletra a la part inferior d'aquesta pàgina. Ja podeu començar a aprendre-usla per venir el dissabte 4 de maig a participar-hi a les 10 del matí a Can Vies. Esteu totes convidades!

Més informació a http://canvies.barrisants.org/lipdub/

Cranc: Sempre enrere

■ **Maria Álvarez**

Després del primer CD, i de molts concerts amb diversió assegurada, els Cranc, de Sant Andreu de Palomar, ens ofereixen un segon CD, que han tret amb Kasba Music, del barri de Sants. *Sempre enrere* ens ofereix 12 cançons plenes de ritme i de combativitat. Temes dedicats als presos i preses, a la Galle, companya en llibertat condicional a l'Argentina, a les lluites socials, o a denúncia de la repressió policial, dels desnonaments o de la destrucció del territori. Ens ho diuen clarament: "des del racó més fosc d'una presó sento la força dels que lluiten"; "no deixarem que ens trepitgin un cop més i si cal els cremarem la sucursal"; "ens toca lluitar per tots els que enrera s'han quedat". Destacar la cançó "No sé què sent", una versió de Feliu Ventura, en el que és una col·laboració interessant entre un grup de punk i un cantautor.

En conjunt, una bona proposta de cançons més punk-rock i altres més melòdiques, que han fet possible els quatre membres de Cranc amb la col·laboració de moltes altres persones que han participat en escriure lletres, gravar veus o en el disseny gràfic.

Segur que tindreu oportunitat de veure'ls en un dels molts concerts de la seva gira. L'any passat ja van tocar a les Festes Alternatives de Sants, i el proper 4 de maig ho faran al Rock de Kasba Fest, a Can Batlló, amb els Bolson i Lo Petit Comitè, del barri de Sants, i Juanito Piquete, en benefici de Ojo con tu Ojo. No us ho perdeu!

Un manifestant que ha perdut un ull, i l'antiavalot que li va disparar, junts en un sopar.

La Sala FlyHard presenta "El rei borni"

La Sala FlyHard presenta i destaca l'obra de Marc Crehuet, una comèdia negra i àcida sobre la fragilitat de les conviccions, la naturalesa dels rols socials i la recerca de la veritat.

■ **Lancelot**

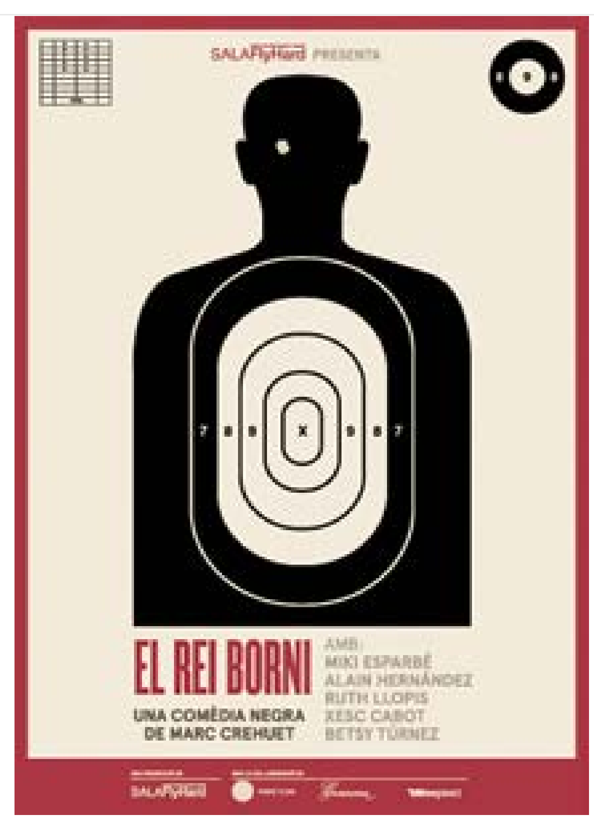
Impulsada pel dramaturg Jordi Casanovas, aquesta petita sala de Sants, situada al carrer Alpens 3, s'ha convertit des de fa tres anys en la plataforma pel llançament de grans textos teatrals que després, en la seva majoria, i a causa de la bona acceptació, han estat representats en teatres de major capacitat. Ha estat el cas de "Burundanga", "Litus" "Smiley" (actualment al Club Capítol) i, amb tota seguretat, succeirà el mateix amb la última obra representada, "El rei borni".

És possible que quan es publiqui aquesta crítica, l'obra ja hagi acabat les representacions en aquesta sala, que ja té totes les localitats esgotades, però hem d'estar alerta, perquè segur que aviat es representarà en una altra sala de major aforament.

"El rei Borni", una barreja de comèdia i drama, en què té molta presència la utilització de la violència, ens presenta l'enfrontament entre un manifestant que ha perdut l'ull per un llançament d'una pilota de goma, i el policia antiavalot causant d'aquest acte. Un tema tristament molt actual. A partir d'aquí, i gràcies a l'habilitat de Marc Creuhet, es van succeint situacions i moments de gran intensitat i tendresa, així com altres moments més distesos que fan que els noranta minuts que dura l'obra passin en un moment.

Com l'ha catalogat el seu autor i director, aquesta comèdia negra compta amb unes interpretacions excel·lents dels seus cinc autors, que es deixen la pell en l'escenari i donen una gran versemblança als seus personatges.

S'ha de tenir en compte que les localitats es poden reservar, en aquesta sala, per Internet, i que en el moment d'arribar a la taquilla el mateix espectador pot escollir entre pagar 5, 10 o 15 euros. És molt important efectuar les reserves amb la màxima antelació, ja que al poc temps d'obrir, s'esgoten ràpidament.

Al meu barri RÀBIA POSITIVA

Al meu barri quan
la gent es lleva
no ha sortit el sol
ens deixem prendre la vida
a canvi d'un sou.
Que ens permet
donar menjar als nens,
pagar la hipoteca
i arribar a la fi de mes.

Al meu barri s'especula
com a tot arreu
però hi ha qui no s'arronsa
i ensenya les dents.
Hi ha qui es mou,
hi ha qui no surt de l'ou,
només fent un cop d'ull
podràs treure conclusions (aha!).

Ja sé què penses,
em creus obsessionat,
però fixa't bé i escolta
perquè el jovent segueix rebotat

Al meu barri no s'aturarà
mai la rebel·lió,
ja sigui 12 d'octubre
o festa major.
I no volem
el pla de l'estació
ni calaix de la vergonya
ni murs de separació.

Al meu barri. Al meu barri.
Al meu barri. Al meu barri.

Al meu barri quan la gent es lleva
no ha sortit el sol.

Cercavila contra les amenaces de precinte

Prenem els carrers

■ Gem ma Parera

El proper 20 d'abril a les 12.30 h una cercavila, convocada per l'Assemblea de Barri de Sants (ABS), sortirà de la confluència de Sants amb Badal i recorrerà el barri per acabar amb un dinar popular i gratuït.

Es vol denunciar l'ofec de les activitats polítiques i culturals que duen a terme col·lectius i espais crítics, amb el pretext que no tenen les llicències corresponents. En aquest sentit, diverses vegades el CSA Can Vies ha rebut amenaces de precinte per part de la Guàrdia Urbana; s'han denegat permisos per les activitats al carrer del Febrer Llibertari; hi ha hagut aixecament d'actes i multes per la Gala Anti-repressiva organitzada al carrer per Acció Llibertària de Sants; han entrat a Can Batlló quan s'han fet algunes activitats; es va impedir una cafeta musical a l'Ateneu Llibertari amb presència també de la urbana i es va denegar el permís al Casal Independentista de Sants per organitzar la festa de cap d'any a Cotxeres de Sants.

D'avant de tot això, l'Assemblea de Barri de Sants ha tret un comunicat que expressa que "ja estem fartes d'aquesta apropiació dels nostres espais i del carrer per part del districte i la Guàrdia Urbana: la supervisió i el control cerquen reprimir tota activitat política i cultural al barri que lluiti per canviar aquesta situació de misèria que vivim en l'actualitat".

El dimarts 12 de març, dia en què hi havia convocat el plenari del Districte de Sants-Montjuïc, un grup de persones de diferents col·lectius de l'ABS ja van acostar-se al districte per protestar. Es va interrompre el ple i es va llegir el comunicat conjunt, mentre un grup es concentrava a la porta i tallava el carrer.

Segons un dels participants "volem deixar clar a l'actual equip de govern que no necessitem, ni volem, els seus permisos i les seves llicències, perquè històricament hem realitzat totes les nostres activitats sense cap tipus de llicència, sempre de forma autònoma i sense tutelatges institucionals, forma de fer que mai ha comportat problemes importants". També afegeix en relació al CSA Can Vies que "aquesta no deixa de ser una altra estratègia per desgastar a la gent que participa de l'espai i reduir al màxim la capacitat d'autogestió del centre social. És una estratègia més per fer-nos fora, com la policial o la judicial".

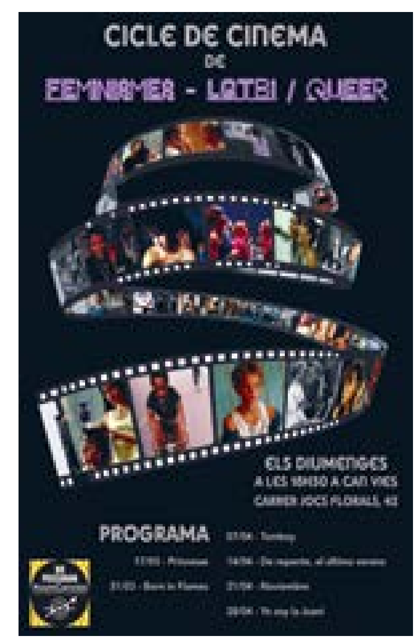
Des de l'ABS es participa també en una campanya a nivell de tota Barcelona per denunciar aquestes amenaces que reben diferents espais socials, autogestionats i crítics de tota la ciutat.

Cicle de cinema de feminismes, LGTBI i queer

■ Maria Álvarez

El grup de dones de Can Vies i el Fons Feminista, LGTBI i Queer la Fondona ofereixen cada diumenge, a les 18.30 h, a Can Vies, un passi de pel·lícula en el marc d'un cicle sobre feminismes, LGTBI i queer.

Ambdós col·lectius van coincidir en el projecte de fer un cicle de cinema que tractés qüestions com l'autoorganització feminista, la prostitució, la transexualitat, la construcció de gènere, les sexualitats, l'homofòbia i la lesbofòbia, entre d'altres. Després de cada passi s'obre un cinefòrum o debat, i a vegades es fa un taller, per aprofundir en aquestes temàtiques.

Després de que s'iniciés el cicle el 17 de març amb *Princesas*, de Fernando León de Aranoa (2003), el proper 14 d'abril es projecterà la pel·lícula *De reprente, el último verano*, de Joseph Mankiewicz (1959); el 21 d'abril serà *Noviembre*, de Achero Mañas (2003), i el 28 d'abril tancarà el cicle *Yo soy la Juani*, de Bigas Luna (2006). Films de diferents moments que obren debats entorn temàtiques de gènere, des de perspectives diverses.

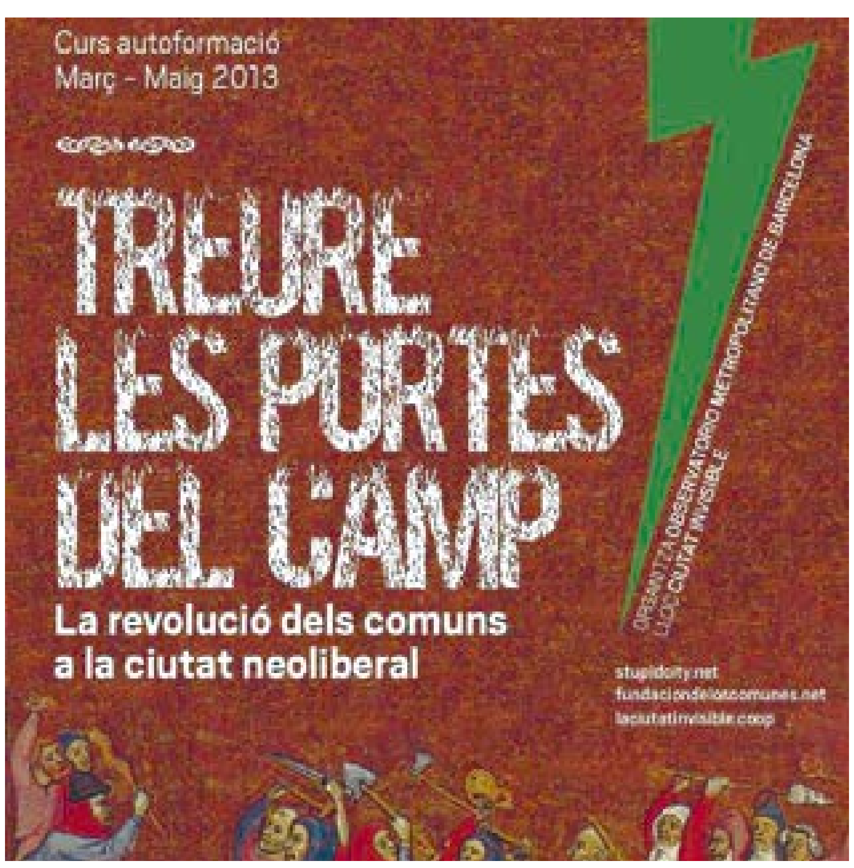
El cicle es complementa amb una exposició de cartells feministes que es troba al CSA Can Vies des del passat 8 de març, impulsada pel grup de dones d'aquest centre social.

El Fons feminista, LGTBI i queer la Fondona està situat a Can Batlló. Es poden donar materials a lafondona@gmail.com.

★lafondona.wordpress.com

GRUP DE LECTURA I DEBAT AUTOFORMATIUS

La revolució dels comuns a la ciutat neoliberal

■ La ciutat invisible

L'Observatori Metropolità de Barcelona i La ciutat invisible acullen entre el 15 de març i el 10 de maig un cicle de lectures sobre conceptes com els tancaments (*enclosures*) o els béns comuns (*commons*) associats normalment a èpoques passades, al capítol fundacional del capitalisme, en què es va produir l'expropiació i despossessió de terres comunals als camperols comuners. Aquestes nocions que semblen estranyes i arcaiques han suscitat un interès renovat en els darrers temps com un enfocament vàlid i apropiat a l'actual cojuntura de pèrdua de drets social, polítics i econòmics, i alguns moviments socials els estan emprant per pensar el moment des de diferents disciplines acadèmiques.

El comuns urbans que estan patint nous encerclaments i exporpiacions a la ciutat neoliberal són els serveis públics de gestió estatal, com la salut o l'educació, les infraestructures de propietat col·lectiva, els recursos naturals com l'aigua, la cultura, l'accés al coneixement. L'estat i el mercat, en un nou procés d'acumulació per despossessió, ha convertit aquests béns comuns i necessitats col·lectives en àmbits de negoci tot expropiant la comunitat de la riquesa social.

El cicles de lectures estan organitzats en dos grans blocs: una aproximació història als processos d'acumulació per despossessió a partir de textos clàssics, i un segon bloc en què s'aproparan experiències contemporànies de comuns i resistències a la ciutat de Barcelona.

El grup requeria inscripció prèvia, però si hi esteu interessades, podeu seguir el desenvolupaments de les sessions a partir de les lectures proposades i de les retransmissions per *steaming*.

★ http://stupidcity.net/

AGENDA laburxa.cat

DIMECRES 10 d'abril
19.00 | Presentació de la revista Antítesi del col·lectiu Telèfon Roig.
Lloc: La ciutat invisible

DIVENDRES 12 d'abril
19.00 | Xerrada La geopolítica de la independència, el procés en el context global, amb Jaume López, Lluc Salellas i Albert Royo.
Lloc: Casal Independentista de Sants

21.30 | La Farandula
Lloc: Can Batlló

DISSABTE 13 d'abril
11.00-20.00 | Mercadillo punk
Lloc: Can Batlló

11.30 | Pengem l'estelada
Lloc: Centre Social de Sants

11.00 | Taller de joguines amb materials reciclats
Lloc: Casal Independentista de Sants

DIMECRES 17 d'abril
19.00 | Presentació del llibre *La mala reputació* amb l'autora Bel Olid.
Lloc: La ciutat invisible

DIJOUS 18 d'abril
19.00 | Presentació del llibre *El malson d'Orwell* amb el col·lectiu Alerta Solidària.
Lloc: La ciutat invisible

DIVENDRES 19 d'abril
Presentació del festival de cinema anarquista
Lloc: Can Batlló

19.00- 24.00 | Nit de jocs
Lloc: Casal Independentista de Sants

20.00 | Tercera sessió del tast de vins
Lloc: Casal Independentista de Sants

DISSABTE 20 d'abril
18.30- 2.00| Cine Fòrum Black Mirror I. Concert.
Lloc: Can Batlló

DIUMENGE 21 d'abril
Caminades amb el Casal. Parc del Delta del Llobregat
Lloc: Casal Independentista de Sants

DIVENDRES 26 d'abril
17.30 | Curs de primers auxilis per a bebès i infants.
Cal fer inscripció prèvia!
Lloc: La ciutat invisible

DISSABTE 27 d'abril
11.00| Club de lectura. *Orgull i prejudici* de Jane Austen
Lloc: Biblioteca de Can Batlló

DISSABTE 27 d'abril
Festa concert. Bastoners.
Lloc: Auditori de Can Batlló

Tots els DILLUNS
17.00 | Teteria solidària. Els beneficis són pels represaliats per la vaga del 29M del barri.
Lloc: Ateneu Llibertari de Sants

Tots els DIMARTS
20.30- 21.30 | Curs de pilates
Lloc: Casal Independentista de Sants

Tots els DIMECRES
21.00 | Sopador popular
Lloc: Can Vies

Tots els DIJOUS
19.30-20.30 | Taller de tricotar
Lloc: Casal Independentista de Sants

Del 4 al 12 de maig
Aniversari de Can Vies
Lloc: Can Vies i plça Josep Ponç

JAVIER ANZADÚA

Responsable de Caritas a la Parròquia Sant Àngel Custodi

Aquest jubilat veí d'Hostafrancs forma part de l'equip de voluntaris de Caritas que mensualment distribueixen entre 4 i 5 tones de menjar des de la parròquia que hi ha al carrer Vilardell, 50, just radere del mercat. És el responsable d'un dels 5 punts del Banc dels Aliments al barri, i dona testimoni de com el número de famílies beneficiàries del servei ha crescut un 20% en el darrer anys, fins les 231 actuals.

Javier Anzadúa al Banc d'Aliments del carrer Vilardell 50. VÍCTOR OBREGÓN

«Ser solidari és un imperatiu moral»

■ **Elba Mansilla**

El Banc d'Aliments de la parròquia de Sant Àngel Custodi és un dels mecanismes clàssics d'assistència social que trobem al barri. A les properes entrevistes coneixerem els centres d'ajuda i recolzament mutu, i les persones que hi ha al radere, tant usuàries com solidàries. Una geografia humana, de barri, disseminada al voltant de les parròquies i els espais autogestionats, que torna a activar-se en moments de crisi, omplint l'esboranc que l'estat i les administracions deixen en retirar-se de les funcions d'assitència que han excercit durant a penes unes dècades.

Quin és el perfil de persones que ateneu?

Des que va començar la crisi, el tipus de famílies que s'ha apropat s'ha diversificat sensiblement: hi ha un 45% de persones de nacionalitat espanyola, i la resta són d'origen immigrant, principalment del Marroc i del Perú. Són famílies joves de tres membres, amb el pare i la mare menors de 40 anys i a l'atur, i els fills petits. La problemàtica dels desnonaments ha empitjorat molt la situació: hi ha famílies senceres vivint en una habitació i compartint habitatge amb altres persones en la mateixa situació.

De quin volum de gent estem parlant?

Mensualment atenem a unes 600 persones, només a la nostra parròquia. A Sants hi ha 5 punts més des dels quals es distribueixen aliments bàsics —com arròs, llegums o sucre—, productes congelats, de neteja i higiene personal, així com lots especials per a infants de 0 a 3 anys, amb bolquers i llet de continuïtat. Al 2004 ateníem a una vintena de famílies, però des de 2007, el número ha augmentat de forma espectacular, fins les 231 amb què vam acabar el 2012. I cada setmana s'hi apropen 4 o 5 persones noves.

Què s'ha de fer per rebre el lot?

L'únic requisit que demanem és estar empadronat al districte o presentar el certificat de convivència. Algunes persones venen derivades dels Serveis Socials del districte i de Caritas, però d'altres les atenem nosaltres directament. El lot d'aliments es distribueix un cop cada 15 dies en un període de 6 mesos, durant els quals anem fent un seguiment a les famílies, perquè hi ha molta gent amb fills petits, que necessiten beques escolars o de menjador, o amb persones depenents a càrrec. També atenem a molta gent gran sola.

«Atenem a més de 200 famílies, en situació d'atur, fills petits i que en molts casos també han perdut l'habitatge»

En alguns casos, prorroguem el període en què donem l'ajuda. La gent s'apropa per recollir els lots d'aliments, però també necessiten que els escoltem.

D'on provenen els aliments?

Els productes provenen de tres punts bàsics. De la Unió Europea en rebem tres vegades l'any. La darrera vegada van ser 10.000 kg procedents d'excedent de producció, però aquesta és una font que està minvant, ja que les empreses cada cop ajusten més allò que fabriquen. Rebem també del Gran Recapte del Banc del Aliments que es fa a principis de desembre. I en menor mesura, dels donatius personals i de comerços veïns. L'any passat vam recollir més de 3.000 unitats. A banda dels lots, vam destinar més de 16.000 euros a ajudar a les famílies al pagament de lloguers, rebuts i altres ajudes a les unitats més afectades i en risc d'exclusió.

És un volum de recursos i de persones important, com us organitzeu?

El lliurament de lots i les entrevistes de seguiment les fem tots els dimecres. La resta de la setmana hem d'organitzar molt bé la recepció i l'emmagatzematge dels productes, perquè la distribució sigui àgil. Portem un control milimètric de l'estoc, i hem de preservar que la cadena del fred en els articles refrigerats no es trenqui, i vigilar la data de caducitat dels aliments moridors. A més, per part de les entitats donants hi ha inspeccions regulars per comprovar que tot el que ha entrat s'hagi lliurat, i hem d'acreditar a qui han anat a parar els lots. Hem desenvolupat una metodologia de treball molt sistemàtica, i fem formacions al voluntaris de manera regular, així com reunions d'equip. L'esforç organitzatiu és molt imporant perquè el servei funcioni bé.

Qui forma part del grup de treball?

L'equip del voluntaris el formem unes 25 persones procedents de les parròquies del barri. Alguns estem jubilats, d'altres provenen de fer voluntariat a d'altres entitats, com la Creu Roja o l'àmbit de les presons. I també hi ha algunes persones que col·laboren i alhora són beneficiàries.

Què et va portar a participar del punt d'acollida?

Fa quatre anys que participo activament en l'organització del servei d'acollida i distribució dels lots d'aliments, des que em vaig prejubilar. Vaig entrar a cobrir una baixa, i m'hi he quedat. Ajudar als altres, ser solidari, és molt necessari en els temps que corren: la meva implicació amb la comunitat és per imperatiu moral, no perquè no tingui altra cos a fer.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Acció Llibertària de Sants, Sílvia Albericht, Amadeus, Àngel Bravo, Assemblea de CanVies, la Bonet, Pol Casas, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Agus Giralt, Elba Mansilla, Dani Martínez, Núria May Masnou, Gemma Parera, Víctor Obregón, Xarxa d'Intercanvi de Sants, Xarxa de Biblioteques Socials, Vinyet Farrés, Albert Sanjuan, Bernat Costa, Miquel Costa, Monste Puig, SomSants, David Caño, Fons Feminista LTGBIQ, Oriol Rigola, Juli Garzon, Casal Independentista de Sants, Joni, Ojo con tu ojo, Laura i Jordi Soler.

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts i dijous a les 17.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | Koitton Club – Rossend Arús, 9 –koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **PimPam Films** – Valladolid, 25 – www.pimpamfilms.com | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org